

liber Jone

In scđo sephorii missario q̄ hodie appellat diocesarea eūtibus tyberiadē haud grandis est viculus. vbi t̄ sepulcrum eius oñdit: q̄q̄ alij tuxta diapolim. i. liddā et eū natū t̄ cōditum velint nō intelligentes hoc q̄o addit: ophir ad destrucōz aliaz vbiū gerh ḡtūre q̄ tuxta eleucheropolim sive diapolim ho- die d̄emonstrantur.

Item in scđa pte in q̄ tangis series sive historia pphetie primo tangis missio pphete ad p̄dicandū niniuit: ibi. Ad gētiū p̄conī mittitur. scđo fuga pphē intūctū officiū exeq̄ con temnēt: ibi. Nisi x̄enit t̄c. tercio seq̄ ad exequendū compulsio: ibi. Prop̄ quez p̄clita naus t̄c. q̄to s̄biungit inuncti executio: ibi.

Hiecc̄ p̄dicauit. q̄nto oñdit exeq̄ntis affectus sive affec- cō: ibi. Sed p̄ristat t̄c. q̄ iniquus fuit. Nisi: añcedens ponit p̄ sequētū. i. p̄ excecatōe iudeoꝝ: quā intellexit cōseq̄ ex gentiū queritōe. Inuidus fuit. Nisi: añcedens ponit p̄ sequētū. i. sustiner doloris passionē que ad inuidiā solet p̄sequi. Sephorii oppidū fuit vñ fuit oriunda Anna mater beate virginis Tyberiadē. ciuitas fuit in iudea in honore Tyberij cesaris condita.

Explicit qualiscūq̄ expositio istius plogi.

Postilla super pphetiam Jone cū additōnibus in clpt.

Et factū est. Hic incipit Jonas pph̄a: t̄ diuiditur in duas ptes: q̄ p̄ oñdit eī inobedientia t̄ scđo p̄nia: seq̄nti ca. Prima: tres: q̄ p̄ describit Jone rebellio. scđo rebellantī dephensio: ibi. Dñs aut̄. tercio p̄phensi punitio: ibi. Et di- perit. Circa primū dicit. a. Et factū est ver. dñs ad ionā q̄ pphetauit tpe hieroboā regis isrl: vt h̄r: iiiij. Reg. xiiij. b. Filiū amathi. dicūt aliq̄ q̄ nomē p̄priū ē p̄ris ipsī sed h̄no videſ verū. q̄ fm om̄is doctores hebraicns t̄ latinos iste ionas fuit filiū mulieris vidue quē suscitauit helyas. iiij. Reg. xvij. illa aut̄ non fuit de pplo isrl. h̄ gentilis: vt p̄ vba saluatoris: Luc. iiiij. Multe filie erāt in dieb̄ helye in isrl: t̄ ad nullā illaz missus est helyas t̄c. t̄ p̄ p̄nis eī mari- tus fuerat gētilis. Talibus aut̄ nō dabat tūc sp̄us pphetie t̄ tu oportet t̄b̄ dicere si fuit p̄ī ionē: fm regulā doctorū hebreorū t̄ catholicoꝝ. s. q̄n in p̄ncipio alicuī pphetie exprimit nomē p̄nis intelligit fuisse ppheta sicut t̄ filius t̄ ideo dñm q̄ amathi est hic nomē appellatiū: t̄ sonat ve- ritatem in latino. Resuscito em̄ filio dicte vidue dixit ipse helye: Hūc in isto cognoui q̄m vir dei es tu: t̄ verbū dñi i ore tuo verū est. Et ob h̄ puer suscitat̄ exiūc vocat̄ est fili us amathi. i. veritat̄. t̄ h̄ idem dicit Hiero. in plo go: sicut alijs d̄r̄ filiū morti: q̄ fecit aliqd dignū more. iiij. Reg. xij. Q̄ Surge t̄ va. in niniuc̄. q̄ erat ciuitas longe posita.

d. Et p̄dicta in ea. eī subuersione. e. Quia ascen. eī malicia corā habitantū meruit q̄ subuertat̄. f. Et sur- rexit ionas: vt fugeret in tharsis. ciuitas est cilicie: de qua paul̄ fuit oriund̄: Act. xxij. g. Et descen. in ioppē. por- tus ē in iudea sup̄ mare mediterraneū. h. Et dedit nau- lum eī. p̄ciū natūs p̄ sua deportatōe. Hic occurrit duo dubia. Primū q̄re volebat fugere: ad cuī intellectū sciendū q̄ duplex est. pphetia q̄tum spectat ad p̄posituz: vna q̄ dicit pphetia p̄destinatōis. s. q̄n aliqd reuelat futuruz eo mō quo est in diuina p̄ordnatōne: t̄ illud semp̄ imple- tur: h̄ mō reuelauit dñs samueli delectōe saulis. i. Reg. xij.

xv. ppter q̄o dixit samuel. Porro triumphator in isrl nō parcer t̄ penitidine non flectet: nec em̄ homo est vt agat p̄niā. Alia est pphetia p̄minatōis. s. q̄n aliqd punitio reuelat̄ futura put̄ est in causis scđis fm eaꝝ dispositōnem t̄ fm h̄ Esaias de mādato dei dixit Ezechie. liij. Reg. xij.

precipe domui tue: morieris em̄ tūc nō viues. Talis eī erit infirmitas: q̄ fm na- turā nō poterat eua- dere mortē: t̄ h̄ non semp̄ implef̄: p̄ordi- nauerat em̄ dē eum sanare miraculoꝝ p̄pter el̄p̄ces t̄ lacry- mas. Item sciendū q̄ sp̄us diuin⁹ put̄ vult tangit cor: da pphetaꝝ. s. min⁹ per- fecte vel pfectu⁹: sic Esate fuit reuelata mors Ezechie futu- ra fm cursum natu- re: ideo dixit. Morieris tu t̄ nō viues. postea vō eius sa- natio miraculosa: sicut ibidem subdit. Reuertere dic eze- zechie t̄c. Audiri oratōne tuā t̄ vidi lachrymā: t̄ ecce sa- nauite. Prophetia aut̄ ista de subuersione niniue fuit tm̄ p̄minatōis: q̄ tūc nō fuit impleta. ppter p̄niā niniue- rum. verūn̄ hoc nō fuit reuelatū iōne a p̄ncipio: h̄ soluz q̄ denūciaret niniue subuersionē. Jonas vō p̄siderās di- uine misericōde magnitudinē: t̄ ex altera pte p̄iecturas q̄ ni- niuite peniterēt ad eī denūciatōne: timuit ne pphetia sua nō implereſ t̄ sic falsus ppheta dicereſ ppter q̄d voluit mādatū dñi declinare. Et h̄ est q̄d dicit. j. ca. iiiij. Propter h̄ p̄ occupauit vt fugeret in tharsis: scio em̄ q̄ tu dē clemens et misericors es t̄c. h̄ h̄ possit dici q̄ ionas poterat nun- ciare destruktōe niniue p̄ditōnalter. s. si nō peniterent: et sic non posset vocari falsus pph̄a: p̄p̄ q̄d hec rō fuge videſ nulla. Ad q̄d dicendū q̄ ionas pph̄a sciebat q̄ platio verbi pphetici maḡ sequit̄ formā diuine volūtatis q̄ huma- ne: Sicut patet Rue. xxij. de balaam: q̄ volebat maledi- cere populo israel: t̄ ecōtrario benedicebat. Jonas autem sciebat circa hoc diuinā voluntatem. s. q̄ subuersione niniue nunciareſ absolute: t̄ ideo interponere p̄ditōnem nō erat potestatis sue. H̄c dñm dubiū est quō voluit fugere a facie domini: quem sciebat vbiꝝ p̄senteſ. Ad quod dicendū q̄ licet sciret deum esse presentem vbiꝝ p̄ essentiam t̄ po- tentiam: sciebat tamen cuž hoc ipsum esse specialiter i alio loco t̄ non in alio fm aliquem effectum determina- tum: sicut q̄tum ad missionem spiritus sancti in signo visi- bili fuit in domo in qua erant discipuli congregati: fm q̄ dicit Actuum. ii. Et repleuit totam domū vbi erant sedē- tes: t̄ non alia loca. Temp̄ vō Jone spiritus ppherie nō dabatur in terra gentilium: sed tm̄ iudeorum: nec valet co- tra hoc: q̄ Ezechiel t̄ Daniel pphetauerūt in chaldaica ca- ptiuitate: quia hōc fuit longe post Jone tempa: t̄ ideo esti- mauit si esset extra terrā israel: non fieret sibi mandatū diuinum de prophetia nunciatōne: sicut dicitur pmo Reg. x. de saule: q̄ existens cum prophetis prophetabat: t̄ non alibi: licet hoc deus possit vbiꝝ facere: et ideo Jonas voluit extra terrā israel fugere: hoc etiam a deo p̄misum est fieri: vt fugiens naufragium patereretur t̄ a p̄lice de glutireſ: in q̄ tridūn̄ sepulture xp̄i p̄figurareſ q̄d dñi Mat. xij. Sicut fuit Jonas i ventre ceti trib̄ dieb̄ t̄ trib̄ nocti- bus: sic erit filiū hois in corde terre. Dñs at. Hic p̄se- quenter describit rebellantī dephensio: scilicet per tem- pestatem a deo missam in mare: p̄ quam coactus fuit suā inobedientiam confiteri: t̄ patet litera.

k. Et clamauerunt viri ad deum suum. i. quilibet eorum ad deum quem colebat. Dicit em̄ Ra. sa. q̄ ibi erant homi- nes de varijs gentibus t̄ diversorum rituum.

Liber

IEt ionas descendit ad interiora nauis. horrens videt māris tempestatē: et maxime quia sciuit eam ppter se exportaz m. Et dormiebat sopore graui. absorptus p̄ tristitia euētus sicut apli in passione xp̄i. Iuce. xxxij. a. Et dixit vir ad collegā suū. i. viri existētes in mari h̄ inter se dixerunt.

b. Denite t mittimus sortes. dicit at Ro. sa. q̄ vidēbat ali as naues ab eis dīstātes. p̄spere nauigare: ita q̄ tēpestas erat solū. circa nauē illaz t b̄ vides ex eo qd̄ dī. f. Et remigabant viri vt renerte renē ad aridam nō vallebūt. quia mare ibat t intumescebat sup eos. ex q̄ videt q̄ fluct̄ maris cōue ntebāt ad eos ad q̄ cūq̄ p̄tez se verteret t ex b̄ p̄ceperūt q̄ il la tēpestas erat exor ta. ppter maleficiuz alicuius existentis i nau t ideo miserūt sortes ad inueniendū ipm. Qualit au te līcītū sit vii sortibus t qualit nō: dīctū fuit diffuse. Numeri. xxxij. Pōrest tñ hic aliqd̄ breuit̄ repeti. circa qd̄ scīdū q̄ duplex ē sortes quedaz diuisoria ut qñ ad aliqd̄ diuīdūt mittuntur sortes: vt per hoc deter mineq̄ qs quā p̄tem accipiat cōmītēdo totū euentuz formūne: qd̄ nullū est pec catū. Illa consulto ria qua q̄ sortes con sulitur qd̄ sit agendū vel dīmittendū: et sic si expectet ostē sio q̄ sortes a demone illicitū est: similiter si a corpe celesti cuius effectus ad h̄ non se extendit. et ideo nō caret occul to p̄acto demonū. Si aut̄ expectet a deo t sanctis angelis nullū ē peccatū nisi in casu vt cū hoc fit sine necessitate q̄ tunc ad dei tentatōem p̄tinet vel si in necessitate debita dī reuerentia omittat: ppter qd̄ p̄missa oīne apli miserūt sortes in electōne mathie vel si electōnes ecclesiastice q̄ insti tū sp̄ssanci dīt fieri fortune sortiū cōmittant. Rōnes t auētes omittit. q̄ posite sunt loco supradicto. Istos tamē nō op̄ter hic excusare de peccato: quia sicut dictū ē erat ibi diuersi hoies diuersos deos colentes: t iō videt q̄ miserūt sortes fm̄ modū gentiliū qui vtūnū supstitutiosis. Deus tñ qui elicit bona d̄ malis: sic sortes tpauit: q̄ ionas dc prehensus fuit: t cōfiteri peccatū suū compulsus fuit: fm̄ q̄ dī Prouer. xvij. Hoies mittunt in sinū sed a domino tē perant: ideo sequit. Et dixerūt ad eū indica nobis rc. t fecerunt sibi quatuor questiones dīcentes. d. Quod est opus tuū. q̄ ex oīe malo homo est p̄nitendus.

e. Que terra tua: q̄ ppter maliciā terre aliquis aliquan do punirur. f. Et quo vadis. q̄ aliquis p̄niendus est qui vadit ad locū malum sen p̄hibitum. Et ad istam que stionē r̄ndit se fugere in tharsis: vt declareret dñi preceptum vt habet. j. Cognoverunt em̄ viri: q̄ a facie domini fugeret: vt indicauerat eis. lice t hic raceatur g. Vel ex quo

populo. q̄ aliquādo fili⁹ p̄nnit p̄ malo parentū. h. Et dixit ad eos Hebreus ego suz. hoc em̄ nomē est cōmūne omnibus descendantib⁹ a Jacob p̄facha. i. Et timuerunt viri. ppter offensam dei iōne quē confitebat dominū maris t terre. k. Et dixerūt. Hic p̄n̄ ponit tone depre hensi punito de q̄ p̄ mo querit Quid fa clem⁹ tibi rc. t sub ditur responsio.

l. Tollite me t mittite in mare t cessa bit mare a vob⁹. Gcio ei ego qm̄ ppter me tēpestas h̄ grandis venit super vos. m. Et remigabant viri vt re uerterentur ad aridam: et non valebant: q̄ mare ibat et intumescebat super eos. n. Et clamauerunt ad domi num t dixerunt Quesum⁹ domine ne pereamus i ani ma viri istius t ne des sup nos sanguinē innocentem: o. q̄ tu domine sicut voluisti fecisti. Et tulerunt ionam t p̄misserunt i mare t stetit ma q̄ re a feruore suo. Et timuerūt viri timore magno domi num et immolauerūt hostias domino: t youerūt vota. Caplm. ii.

o. Et p̄parauit dñs p̄scē grandem: vt degluti ret ionā. Et erat ionas i vē tre p̄scis tribus diebus et trib⁹ noctib⁹: Et orauit ionas ad dominum deum su um de vētre p̄scis. t dixit Clamaui d̄ tribulatōe mea ad dominū t exaudiuit me

si ex eis maiora bona eliceret.

Conca. i. Iōne vbi dī in postil. Et i n̄ opteret hoc dicere si fuit pater iōne. Additio.

Tis additōibus non est regula apud hebreos: q̄ qn̄ do exprimitur in principio alicuius p̄phete nome patris intelligitur pater fuisse p̄pheta sicut et filius. sed est dictum vñis rabi: quod nō habet aliquam p̄babilitatez: nec auctoritatis fundamenrum. vnde non est necesse dice re q̄ amathi est nomē appellatum.

Capitulum. ii.

Et p̄parauit. Hic conseqnter ostendit ipsius iōne penitentia. et hoc ex duobus: pmo ex eius oratiōe secundo ex mandati diuini. p̄secutōē. c. sequenti. Prima in tres: q̄ primo ponit oratiōis locus. scđo oratiōis modus: ibi. Et orauit. tercio exit⁹: ibi. Et dixit. Circa p̄mū dī. a. Et p̄parauit dñs p̄scē grande. q̄ ei obedit oīs crea tura ad nutrum. b. Et erat ionas in ventre p̄scis tribus diebus t tribus noctibus. nec est mihi si tamdiu ibi vixit q̄ fuit hoc diuina viute: qui p̄ vbi vult et quō vult saluare c. Et orauit. Hic conseqnter describitur oratiōis mod⁹ cum subditur: Clamaui ad dominū de tribulatōe mea. erat quidem valde horridum sic deglutiri. et in ventre p̄scis detineri. d. Et exaudiuit me. Iōnas em̄ adhuc ex istens in ventre p̄scis cognovit diuinitus se exiturum.

¶ Bone

De ventre inferi. s. de ventre piscis: q̄ dicit infer⁹ meta-
phorice: q̄ valde horridū erat ibi esse. g **P**roiecisti me
in profundū r̄c. q̄ pisces tam magni habitat in profundo ma-
ris. nō em̄ p̄nit natare p̄pe littus. h **O**m̄s gurgites tui et
fluctus tui sup̄ me transierūt. transibāt sup̄ pisce. et p̄pis
sup̄ longā in eo inclīsum. cetera patēt ex
dictis v̄sc̄ ibi.

Ad extrema mō
tū descendī. s̄c̄ enīz
dicum est: tales pi-
sces habitat in p̄fun-
do maris q̄ multū
distat a montib⁹ i lit-
tore maris exītib⁹.
Tere vectes cō-
cluserūt me ineter-
num. i. ita sum con-
clusus inter littora
maris q̄ in eternū
nō potero exire nisi
tua virtute: iō subdi-
tur. Et subleuab̄ r̄c.
Tu angustiaret i
me aia mea. despe-
rans om̄i virtute hu-
mana. m **D**omi-
ni recordat̄ suz. a q̄
solo expecto reme-
diuz. n **Q**ui cu-
stodiūt vanitates in
eis p̄seuerantes.
Frustra miseri-
suā derelinquunt. i.
reddūt se indignos
divina misericōdiam pro-
vanitatis suis seqñ-
dis q̄ nulli sunt mo-
menti. p **E**go at̄
in voce laudis imo-
labo tibi. s. cor meū
q̄ verā p̄titōez et pe-
nitentiā. q **Q**ue-
cunq̄ voui reddam
boies enī in magna
necessitatē existētes
solēt emētē vota vo-
mino. et sic fecit Jō-
nas in ventre piscis exīs. r **E**t dixit. Hic p̄n̄ ponit ip-
sius ionē exitus: cū dī. Et dixit dñs p̄isci. dei dicere est suū
facere. fecit em̄ pisce ionā euomere in aridā terrā. hoc em̄
nō potuisset facere sine dei spāli opatōne: q̄ ppter sui mag-
nitudinē nō potuisset tantū aride natādo appropinquare.
In capitu. ii. vbi dicit in postilla. Qui custodiunt vani-
tates. **A**dditio.

Littera hebraica sic se h̄z in h̄ loco. Qui custodiunt
vanitates in uanū misericōdiam suā derelinquūt. et est
sensus: q̄ illi q̄ custodiebat vanitates falso p̄ deozū.
vouētes eis in tribulatōnib⁹ suis aliq̄ opa misericōdie facere;
tales vouētes misericōdiam suā derelinquiut: q̄ illi dī nō p̄nt
eos iuuare: h̄ q̄ votet deo vero optet q̄ reddat vota sua eo
q̄ è adiutor in tribulatōnib⁹: et iō subdit. Ego aut̄ in voce
laudis imolabo tibi quectinq̄ voui reddam r̄c.

Capitulum. iii.
Et factū est. Dñsa ionē p̄nia ex ei⁹ ōzone: h̄ p̄n̄ idez
ōndit ex mādati dei. p̄mpta executōne: et diuiditur
in duas p̄tes: q̄ p̄ponit hec executōne. scđo ionē se-
quēs afflictio se. ca. **P**rima i tres: q̄ p̄ponit p̄dicatio Jō-
ne. scđo p̄uersio niniue: ibi. Et crediderūt. tercio p̄descensio
miseratōis diuinis: ibi. Et vidit. Circa primū p̄mittit man-
dati diuinis reiteratio: cū dī. Et factū est v̄bū dñi ad Jō-

nam scđo r̄c. scđo subdit h̄i⁹ mādati executōne: cū dicit.
b **E**t surrexit ionas i abiit r̄c. sine dilatōne. c **E**t nini-
ue erat ciuitati. ma. iti. triū dierū. dicūt aliq̄ q̄ tres diez pone-
ban̄ circūeundo murū ciuitat̄: h̄ nō videt veruz: q̄ fīm
sacrā scripturā et historiographos babylonia excessit om̄s
alias ciuitates i ma-
gnitudine intantū
q̄ p̄bs dicit de ea q̄
nō erat p̄p̄ile ciuitas
h̄ regio clausa mur̄
et tū fīm Piero. cir-
cūtus muro p̄ habē-
bat. xxxij. leucas tū
q̄ nō faciūt tres die-
tas p̄plete: iō meli-
us videb̄ dōm q̄ iste
tres diez sunt acci-
piende. p̄cedendo q̄
vicos ciuitat̄ vbiq̄.
sic em̄ h̄ebat ionas
facere denūciando
pplo subversionem
ciuitatis. d **E**t ce-
pit ionas introire ci-
uitatē iti. diei vnius
Dicūt hic aliq̄ q̄ io-
nas ita p̄mpte exeq̄-
bat mandatū dei: q̄
ster triū dierū vna
die p̄pleuit: h̄ hoc n̄
videb̄ textū p̄sona-
re: q̄ dī. Et cepit io-
nas introire ciuita-
tem itinere diei vni-
us. si em̄ h̄ dictū eēt
verū: maḡ dicereb̄.
Percurrit ionas ci-
uitatem itinere diei
vni. Et iō v̄bz ē q̄ i
prima die p̄cessit q̄
vna p̄tem ciuitatis
tū. e **E**t clama-
uit et dixit. s. verbū
dñi: n̄hll addendo.
f **A**dhuc. xl. dies
niniue subvertit. sic
em̄ mēruerāt ciuitat̄
delicta: vt dictū ē s̄.
et q̄ erat p̄phetia p̄misatōis: vt ē dc̄m supra: p̄ditō erat s̄b-
intelligenda. s. si nō agerent p̄niam: h̄ nō erat a p̄pheta exp̄-
menda: vt p̄dictuz est. g **E**t crediderūt. Hic p̄n̄ ponit
p̄uersio p̄pli ad p̄dicatōez ionē cum dicit. Et crediderūt
viri niniuite in deū. q̄ p̄t̄m coelebāt idola. h **E**t p̄dica-
uerūt. i. solēniter indixerūt populo. i **E**tinūt r̄c. vt p̄
carnis afflictōez et humiliatōez in victu et vestitu placarēt
dei irā: et nō solū fecerūt h̄ populares: h̄ etiā maiores: ido-
subdit de rege vt sui exemplo magis animarent alij.
k **E**t abiecit vestimē. suū. i. signa regalia deponendo
l **E**t induitus est sacco. in signum penitentie.
m **E**t sedit in cinere. in signū humiliatōnis magne.
n **E**t clama. p̄ os p̄conis. o **H**oies et iumenta r̄c. h̄t-
iusmodi em̄ aialia sunt homini datā in adiutoriū: et ideo
afflictio eo p̄ in hoies redundant: ppter q̄d ad ostendenduz
pfectā p̄niam nō solū indixit rex afflictōniem hoīm: h̄ etiā
aialium. p **C**lament ad dñm in fortitudine. deficiente
em̄ pastu mugiebant. qui mugitus dicebāt ad eūz clama-
re inq̄tum q̄ hoies hoc ordinabāt ad placatōniem sue of-
fense. q **E**t conuertat vir. i. quicunq̄ de pplo de malo
ad bonū: et subdit r̄o. **Q**uis scit si conuertatur. quasi
dicatur. sicut per peccata nostra est offensus: ita forsitan
per nostram penitentiam erit placatus.

Prologus

Et vidit deus. Hic pñr ponit condescenso miserationis diuisine cū dñ. Et vidit deus oga eoz. i. acceptauit et approbanit. sicut Gen. iiiij. Et respexit deus ad abel et ad munaera eius. **E**t misericordia est. pena cominata non inferendo.

Sciendu th q postea niniue reversi fuerunt ad vomituz et sic ciuitas fuit subuersa. q. qua subuersione prophetauit sanctus thobias. xiiij. ca. **C**ap. iiii.

Et afflictio est

Hic pñr po-

nit ipius lo-

ne sequies afflictio. q.

primo ponit. secun-

dio arguit ibi. Et di-

x. circa primu dñ.

Et afflictio est elo-

nas. q. vidit adhuc

ciuitatem stantem post

terminu. xl. dieru et

sic timuit diffamari

et vilipedi si falsus

propheta. q. erat sibi

afflictio maxima. in

rancu q. magis vole-

bat mori q. vivere i-

stari tali. b. **N**u-

quid non hoc vnu-

meu re. s. q. timebat

dicu suu no ipleri

pter magnitudine

mie dñ. ppter qd vo-

luit fugere a facie dei.

vt supra dicu e. p. p.

lra. **D**icit dñs. Hic im-

patientia Ione pñr arguit

cum dñ. Et dñs do-

min. reprobendes

eius impatientiam

Dutasne bñ ira-

sceris tu. i. ronabilis

q. d. non. **E**t e-

gressus est Ionas. s.

ante terminu q. dra-

ginta dieru. ita q. h-

exitus ponit p. reca-

pitatione. **I**Et fe-

cit sibi met vmbra-

culu ptra solis estuz

qui est ibi multu in-

tensus. Et ad meli-

arguentu impati-

entia Ione ponit ex-

emplu sensibile cū dñ. g. **E**t pparauit dñs de hedera-

faciendo eam subito crescere supra cursum nature.

Et letatus est Ionas duplici de causa. s. q. faciebat sibi

vmbraculu gratiosum. et q. ex eius miraculosa pductio-

estimauit q. deus sua pphetiā adimpleret. **E**t pparauit

deus verme. oia em extumcu minima. sua puidetia

disponuntur. **E**t percussit hedera. corrodendo et radicem.

IEt precipit dñs vento calido et vrenti ad incendē

dū solis estū. m. **E**t petiuit aie sue ut moreret. nū quia

estu supra modu affligebat. nū q. ex arefactō hedera su-

bita coiecturauit. q. sua pphetiā no implere. et sic falsus

ppha crederetur. quod erat grauius morte ideo subditur

Melius est mihi mori re. ex quo eius impatientia irrat-

nabilis cocludit. cū dñ. n. **D**utasne bene irasceris sup

hedera. s. rationabiliter de arefactō ei. o. **E**t dñs. He-

ne irasco re. i. ronabiliter ex cā pñcta. et exib cocludit de-

us oppositū dñces. **P**ut Tu doles sap herera et ronablist fin tuam estimatōem. q. **E**t ego non parcā niniue. q. d. multo fortius deboeo cōpati et cōdolere rāte ciuitati vera- citer penitēti. et parcere de subversione. **Q**ui nesciūt quid sit inter dexterā. i. sunt adhuc infra annos discretio-

nis. et p pñs adhuc i nocētes et ideo ppē tantorū innocentia rationabile ē tēpera- ri iusticie mee rigo- rem.

Postilla Nicolai de lyra cū additōni bus sup Jonā pro- pberam felicit finit

Incipit expositio prologi in Micheaz

Eporibus io- the re.

In isto plogo pcedit Pie- ro. q. hunc modum Primo dicit quibz pphibus. et sub quibz regibus est edita ppheta. scđo agit de regum dñia ibi. **S**z d supradicto. tertio sub dñs p malos cōminatio diuina ibi.

Sobrē re. dñc igit.

Temporibz Ioa- the. filij ozie de quo

lly. Regu. xv. g. z. iij.

Paral. xxvij. a.

Micheaz. de q. iij.

Leg. xvij. a. z. ii. Pa-

ral. xxvij. g. c.

Et ezechie. d. q. iij. x. xviij. z. ii. Paral. xx

ix. a. d. **R**ecatio ip- sa demonstrat. **M**el-

chee. j. cū dñ. In die

bus ionathan re.

Sz d supradicto nūero. **H**ic pñis regū dñia qdā em pla-

cuerūt deo. ppē id-

giositatē. sic ioathā et ezechias. quidā dñ plicuerūt ppē id-

latraz sī achaz. lra

plana est. dicit igit.

Sed de supradicto nūero regum ioathā re. contrarituz videtur Ecclia. xliij. vbi dñ. Preter dauid ezechia et iosiaz omnes reges peccatum cōmisertint. ergo ioathā peccauit ergo deo non placuit. Respondeo non placuit simplicitē sed quo ad hoc placuit. q. idola que erant in h̄rlm destruit. displicuit autem quia excelsa no abstulit. iij. Leg. xv. g. fecit quod placitū erat corā domino. et sequit. Verumtamen excelsa no abstulit. iij. Paral. xxvij. Fecit quod re- excepto q. non est ingressus templuz domini. et adhuc populus delinquebat. Item illud Eccl. Omnes reges pec- catum commiserunt intelligentium est de peccato idola- trie vel in se vel in alijs. vel hoc dicitur in comparatōe ezechie et iosiae qui minus peccauerunt et cito pentuerunt. De ezechia patet q. placuit deo. iij. Leg. xvij. xix. z. xx. z. ii. Paral. xxix. z. xxx. xxxi.

Michæe

Neclecto deo. iij. Paral. xxvij. a. Non fecit rectū in conspectu dñi. sicut datus pater ei⁹ r̄c̄. Item eo. ca. g. T̄pe angustie sue auxit p̄temptum in dñm. ipse q̄ se rex achaz immolavit diis alienis r̄c̄. **Q**uib⁹ etiaz fi. suos. iiiij. Re. xvi. a. Filiū suū p̄secravit trāsserēs q̄ ignē f̄m idola gentium. q̄. parol. xxvij.

Instrauit filios in ligea iuxta ritū gentiū. **S**amariā. regionem palestine vel cītitatē. vñ r̄s̄d. ethymol. xiiij. Samaria regio palestine ab oppido q̄dāz nomē accepit. quod vocabatur samaria. Ides in. xv. vbi agit de noib⁹ vbiū cōdītaruz. Samaria a q̄ omnis regio q̄ circa ē fuit nomen accepit sennacherib rex assyrioz p̄struxit vo cauitoz samariam. i. custodiā. q̄ q̄f̄ ista hel trāstulit i medos sibi custodes p̄stitutus bane obrem de samariā q̄ reges israel t iuda memoratoruz simulacroz supstidiē fefelerat increpās indignatiōs suā in eā. pcessurā p̄minat⁹ est. Populo etiā isrl̄ p̄uari catori et principib⁹ ei⁹ qui eundez p̄plm fallaci suasionē ad colēda ydola impulerāt: v̄bis insequētib⁹ capiuitatē t interitū ad futurū denunciauit.

Explícit plogus. Incipit argumentum.

Micheas de morasti

Icoheres xp̄i vastatōz annuiciat filie latronis: et obsidiōez poit ḥ eā: q̄ māxillā p̄cussit iudicis isrl̄.

Explícit argumentum

Micheas pp̄ha idola samarie: quib⁹ etiā filios suor in sacrificiū igni p̄cremādos obtulerat coluisse p̄stat. Quam obrem de samariā q̄ reges israel t iuda memoratoruz simulacroz supstidiē fefelerat increpās indignatiōs suā in eā. pcessurā p̄minat⁹ est. Populo etiā isrl̄ p̄uari catori et principib⁹ ei⁹ qui eundez p̄plm fallaci suasionē ad colēda ydola impulerāt: v̄bis insequētib⁹ capiuitatē t interitū ad futurū denunciauit.

Explícit argumentum.

Micheas pp̄ha idola samarie: quib⁹ etiā filios suor in sacrificiū igni p̄cremādos obtulerat coluisse p̄stat. Quam obrem de samariā q̄ reges israel t iuda memoratoruz simulacroz supstidiē fefelerat increpās indignatiōs suā in eā. pcessurā p̄minat⁹ est. Populo etiā isrl̄ p̄uari catori et principib⁹ ei⁹ qui eundez p̄plm fallaci suasionē ad colēda ydola impulerāt: v̄bis insequētib⁹ capiuitatē t interitū ad futurū denunciauit.

Explícit qualiscūq̄ expositio istius prologi.

Sequitur libri hñt hic scđm plogum qui sic incipit. **H**omo dei qui semp ad pphetae descēdit. Et liz iste plogus in biblijs plurib⁹ nō scribat. tñ. ppter curio los mihi videb̄ expedire q̄ breuiter trāscurrat. duo itaq̄ notant in plogo isto. p̄ eñ. pp̄ha p̄mendat cum dicit. **H**omo dei. scđo rō impositōnis nois sibi t alijs assignat ibi. Quō igit ap̄ nos r̄c̄. **C**ōmendat aut̄ pp̄ha a duobus p̄ a sp̄n. pphetae. scđo a p̄gruentia pp̄ij nois t nois loci ortus sunt ibi. Qui interpretat humilitas. ibi em̄ ponunt interpretaciones noim. s. ppheta t locorū sui ut insinuant sibi inuidē p̄uenire t pphete dicit igit. **H**omo dei q̄ sp̄ ad prophetas descēdit. **C**ōtra sp̄issanc⁹ nō sq̄ tangit corda pphetae. **H**ideo. **H**emp. i. horis statu⁹: sicut. i. Thessa. v. Si ne intermissione orate. i. horis statu⁹. **D**e morasti. vicio quodā. **H**umiliatini sub potē. ma. dei. i. Pet. v. Qui se humiliat exaltabit. In. xiiij. **P**lscite a me Mat. xj. Quō sigit. **H**ic notat rō impositōnis nois nō solū sibi sed t alijs. hoc tam apud nos q̄ apud hebreos t grecos. **V**otua t. ad votū imposta. **A**uspiciū. i. anguriū. **A**uspex p̄prie dñ diuinatoz: q̄ diuinat ex p̄sideratione volantis auū: vnde au spez dñ quasi auspex. q̄ specit. i. p̄siderat aues volantes: vñ auspiciū dñ diuinatio: quasi auspicium. q̄ sit ex inspe ctiō auū. **M**icheas qui interpretat humilitas. **A**bdias. seruus dñi. **Z**acharias memoria domini.

Postilla Ascolat de lyra sup Michæa incipit cū addi tionib⁹ Pauli ep̄i Burg. **C**aplm. s.

Erbū dñi: Hic incipit pphetae michæe q̄ i du as p̄tes diuidit. s. in pphemiu t tractatū q̄ mel pit ibi. **A**udite. in pphemio p̄ notificat auctor ex noie cū dicit. **A**d michæam. t ex nativitatis loco cum dñ

Morasthī. scđo poni tur tñs pphetie cum dicit. In dieb⁹ Ioa than r̄c̄. cerclo ad q̄s facta est pphila: ibi. **H**ug la. t irlm. s. sup regno. x. tribuñ t duaruz. Samaria aut erat metropolis in uno et hierusalem in alio.

Audite. Hic incipit tractatus qui i duas p̄tes diuidit: q̄ primo ppheta populo cōmīnat. scđo ipsum p̄solat capit. iij. ista tñ diuīsio n̄ ē p̄cisa. h̄ tñ a pluri mo. In prima effigie ponunt aliq̄ consolatoria: t in secunda aliq̄ desolatoria.

Prima diuīsio i duas. q̄ p̄ p̄minat pena ppter culpam pphili generaliter: secundo ppter culpam maiorū sp̄aliter cap. iij. **P**rima adhuc i duas. q̄ primo po nstur p̄minatio pene ppter culpam idolatrie. scđo propter culpam avaricie cap. se. **P**rima in duas. q̄ p̄ ponit cōmīnatio pene. scđo p̄passio pphete: ibi. **H**ug. b. **P**rima i duas. quia primo fit p̄minatio vtric̄ regno p̄iunctū. secundo regno isrl̄ separatim: ibi. Et ponam. **P**rima in duas. q̄ primo denūciat pena. scđo declarat culpa: ibi. In scelere. **P**rimo excitat ppheta ad attentōez dicens. **A**udite popu li r̄c̄. scđo inducit dei testimoniū p̄ veritate dicenda: ibi. **D**icitur do. vo. in testem. qui fallere nō p̄t nec falli.

De templo. i. de celo empyreo: vbi cum eo sunt angelī sancti eius laudibus intenti. **Q**uia ecce domin⁹ egredieb̄ de loco. p̄prium em̄ ipsius dei est parceret misereri: t ideo locus ei⁹ dicit misericordia. a q̄ quodamō videb̄ egredi q̄n punit f̄m rigorem iusticie vt dicit Ha. sa. t talis egressus nō est p̄ motū localem: h̄ q̄ cā efficiens similitudinarie dicit egredi in effectum q̄n p̄ducit ipsum. **E**t descendit puniendo peccata hominum peccatorū. **H**ec calcabit super excelsa terre: nō deferens alicui p̄sonē ppter ei⁹ magnitudinem: ideo subdit. **E**t p̄sument montes. i. maiores. **E**t valles. i. minores. **I**Sicut cera r̄c̄. i. cito t absq̄ resistentia. q̄ nō p̄t resisti diuīne virtuti. **M**in scelere. **H**ec ppter subdit culpa cum dicit. In scelere iacob. i. propter scel⁹ regni isrl̄. q̄d noiāt etiaz iacob. sic p̄iarcha iacob fuit binomi⁹. **N**ō isto. i. pena supradicta t subsequēs p̄tinget t de b̄ scelē querit cū dñ. **O**d icel⁹ iacob. t r̄ndetur o. **N**ōne sa. q. d. sic: i. samariā intelligit idolatriā. q̄ exercitab̄ in toto regno isrl̄. cui⁹ metropolis erat samara: q̄ regum potentia. hieroboā em̄ prim⁹ rex ad hoc induxit populi: vt h̄. iij. Reg. xij. **P**Et q̄ excelsa iude. i. vii. pcedit idolatria q̄ exercet in montibus regni iude. **Q**uoniam isrl̄. q̄d ex potentia reguz iude. quoy sedes regia erat in